

REQUIEM

**DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ
W ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ**

2021

”Popiół jest symbolem znikomości świata oraz pokory i pokuty. Poddając się obrzędowi posypania głów popiołem, uznajemy publicznie naszą grzeszność i wyrażamy chęć poprawy. Na mocy zasług Kościoła otrzymujemy pomoc Bożą do gorliwego odbycia Wielkiego Postu”

Mszal Rzymski, Wydawnictwo Pallotinum, Poznań, 1963

Niniejszy mszałik przygotowany jest w celu wyjaśnienia obrzędów i edukacji liturgicznej wiernych. Teksty liturgiczne wraz z tłumaczeniami oraz grafiki pochodzą z:

- *Mszalu Rzymskiego z dodaniem nabożeństw nieszpornych* autorstwa O. Gaspara Lefebvre (Poznań 1932)
- *Mszalu Rzymskiego* autorstwa benedyktynów tynieckich (Poznań 1963)
- *Missale Romanum* wyd. Typis Polyglotis Vaticanis (1927) oraz Pustet (1899)
- *Cantus Selecti* (1957)
- *Liber Usualis* (1961)

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję powyższych tekstów opublikowaną na portalu divinumofficium.com.

Cytaty z homilii papieża Benedykta XVI za opoka.org.pl.

Teksty czytań opatrzone komentarzem i wyjaśnieniem zaczerpnięto z *Biblii Tysiąclecia Online* (Poznań 2003). Zostały one wykorzystane na mocy prawa cytatu. (art. 29. Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) Prawa autorskie do nich posiada wyd. Pallotinum. Tekst Biblii Tysiąclecia jest oficjalnym tekstem Kościoła w Polsce zatwierdzonym do stosowania w liturgii.

opracowanie: Maciej Rumin
nadzór merytoryczny ks. dr Ireneusz Bakalarczyk
skład i łamanie: Michał Siemaszko

email: tradycja@archidiecezja.wroc.pl

MSZA ŚWIĘTA

Introit (4 Esdr. 2, 34 et 35, Ps. 64, 2-3.)

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et
lux perpétua lúceat eis.

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie,
a światłość wiekuista niechaj im świeci.

Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi
reddétur votum in Ierúsalem: exáudi
oratióne meam, ad te omnis caro véniet.

Ciebie, Boże, przystoi wielbić hymnem
na Syjonie; Tobie dopełnią ślubów w
Jeruzalem; wysłuchaj mojej modlitwy: do
Ciebie przyjdzie każdy człowiek.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et
lux perpétua lúceat eis.

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a
światłość wiekuista niechaj im świeci.

✠ Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

✠ Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świę-
temu.

✠ Sicut erat in princípio, et nunc, et
semper, et in sǎcula sǎculórum. Amen.

✠ Jak była na początku, teraz i zawsze i na
wieki wieków. Amen.

Kolekta

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Re-
démptor: animábus famulórum famula-
rúmque tuárum remissióne cunctórum

Boże, Stwórcu i Odkupicielu wszystkich
wiernych, udziel duszom zmarłych sług
i służebnic Swoich odpuszczenia wszyst-

tribue peccatorum; ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

kich grzechów: niech przez pobożne modły nasze dostąpią miłosierdzia, którego zawsze pragnęły. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Lekcja (1 Cor 15:51-57)

Fratres: Ecce, mysterium vobis dico: Omnes quidem resurgamus, sed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in novissima tuba: canet enim tuba, et mortui resurgent incorrupti: et nos immutabimur. Opórtet enim corruptibile hoc induere incorruptionem: et mortale hoc induere immortalitatem. Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria. Ubi est, mors, victoria tua? Ubi est, mors, stimulus tuus? Stimulus autem mortis peccatum est: virtus vero peccati lex. Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum Christum.

Bracia: Oto wam powiadam tajemnicę: Nie wszyscy wprawdzie zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni. Nagle, w oka mgnieniu, na odgłos trąby ostatecznej, albowiem zabrzmi trąba i umarli powstaną nieskażeni, a my będziemy przemienieni. Bo to, co skazitelne, musi przyoblec się w nieskazitelność i to, co śmiertelne, przyoblec się w nieśmiertelność. A gdy to, co śmiertelne, przyoblecze się w nieśmiertelność, tedy wypełni się słowo, które jest napisane: Pochłonęło śmierć zwycięstwo. Gdzież jest zwycięstwo twe, o śmierci? Gdzie jest, o śmierci, oścień twój? A ościeniem śmierci jest grzech, siłą zaś grzechu jest Prawo. A Bogu dzięki, że nam dał zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Graduał (4 Esdr. 2, 34 et 35, V. Ps. 111, 7.)

Réquiem æternam dona eis, Domine: et lux perpétua luceat eis.

✠ In memoria æterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci.

✠ W wiecznej pamięci będzie sprawiedliwy: nie będzie się lękał smutnej nowiny.

Traktus

Absolve, Domine, animas ómnium fidelium ab omni vínculo delictorum.

✠ Et gratia tua illis succurrénte, mereantur evadere iudicium ultionis.

✠ Et lucis æternæ beatitudine pérfrui.

Uwolnij, Panie, dusze wszystkich wiernych zmarłych od wszelkich więzów grzechowych.

✠ A przy pomocy Twojej łaski niechaj unikną strasznego wyroku zatracenia.

✠ I niech zażywają szczęścia wiecznej światłości.

Sekwencja

Dies iræ, dies illa,
Solvēt sæclum in favilla:
Teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus,
Quando Iudex est venturus,
Cuncta stricte discussurus!

Tuba, mirum spargens sonum
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.

Mors stupebit, et natura,
Cum resurget creatura,
Iudicanti responsura.

Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus iudicetur.

Iudex ergo cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit:
Nil inultum remanebit.

Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus,
Cum vix iustus sit securus?

Rex tremendæ maiestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me, fons pietatis.

Recordare, Iesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ:
Ne me perdas illa die.

Quærens me, sedisti lassus:
Redemisti Crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.

Iuste Iudex ultionis,

Dzień ów gniewu się nachyla,
gdy w proch wieki zmiecie chwila,
świadkiem Dawid i Sybilla.

Będzie strach tam, będzie drżenie,
przyjdzie sędzia sędzić ziemię
a roztrząsać wszystko wiernie.

Trąba wyda głos dokoła,
gdzie kto gnił w mogiłnych dołach,
wszystkich do stóp tronu zwoła.

Śmierć struchleje, wszelkie ciało
gdy powstanie, jak leżało,
by przed Sędzią głos zabrało.

Zwój ksiąg będzie rozwiniony
zapisanych z każdej strony,
z których ma być świat sądzony.

Sędzia zasię gdy rozkaże,
co ukryte, to ukaże,
a bezkarnie nic nie zmaże.

Cóż mam, nędzny, odpowiadać,
jakiego obrońcę badać,
gdy nawet dobremu biada.

Królu strasznej wielmożności,
co zbawiasz nas mimo złości,
wybaw mnie, źródło litości.

Pomnij, Jezu, miłościwy,
jakoś dla mnie czynił dziwy,
nie gub mnie w tym dniu straszliwym.

Dla mnieś się utrudził, Panie,
krzyża mękę cierpał za mnie,
miałby trud ten przepaść marnie?

Prawy Sędzio odemszczenia,

Donum fac remissionis Ante diem rationis.	daj nam łaskę odpuszczenia jeszcze przed dniem rozliczenia.
Ingemisco, tamquam reus: Culpa rubet vultus meus: Supplicanti parce, Deus.	Od zbrodniarza jęczę srożej, czoło ogniem winy gorze, proszącego oszczędź, Boże.
Qui Mariam absolvisti, Et latronem exaudisti, Mihi quoque spem dedisti.	Ty, co Marii odpuściłeś, łotra z krzyża pocieszyłeś, nadzieję w serce włożyłeś.
Preces meæ non sunt dignæ: Sed tu bonus fac benigne, Ne perenni cremer igne.	Prośby me tego niegodne, ale ty wejrzyj łagodnie, bym nie płonął wiecznym ogniem.
Inter oves locum præsta, Et ab hædis me sequestra, Statuens in parte dextra.	Postaw mnie w owiec zagrodzie, od kozłów sprośnych mnie oddziel, staw po prawicy w swym grodzie.
Confutatis maledictis, Flammis acribus addictis, Voca me cum benedictis.	Pomieszawszy z przekłętymi, ogniem srogim objętymi, wywołaj mnie ze świętymi.
Oro supplex et acclinis, Cor contritum quasi cinis: Gere curam mei finis.	W kornej błagam Cię postawie, z sercem startym na proch prawie, uczynź zadość mojej sprawie.
Lacrimosa dies illa, Qua resurget ex favilla Iudicandus homo reus: Huic ergo parce, Deus:	Dzień nieszczęsny się nachyla, gdy rozpęknie się mogiła, wstanie na sąd człowiek grzeszny, Ty go oszczędź, Boże wieczny.
Pie Iesu Domine, Dona eis requiem. Amen.	Dobry Jezu a nasz Panie, daj im swoje spoczywanie. Amen.

Ewangelia (Ioann 5:25-29)

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Amen, amen dico vobis: quia venit hora, et nunc est, quando murtui audient vocem Filii Dei: et qui audierint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetipso,	Onego czasu: Rzekł Jezus rzeszom żydowskim: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, że zbliża się godzina, a nawet już nadeszła, gdy umarli usłyszą głos Syna Boga, a który usłyszą, żyć będą. Jako bo-

sic dedit et Filio habere vitam in semetipso: et potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est. Nolite mirari hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt, audient vocem Filii Dei: et procedent, qui bona fecerunt, in resurrectionem vitae: qui vero mala egerunt, in resurrectionem iudicii.

wiem Ojciec ma życie sam w sobie, tak dał i Synowi, aby miał życie w sobie samym. I dał władzę czynić sąd, bo Synem Człowieczym jest. Nie dziwcie się temu, bo nadchodzi godzina, w której wszyscy, co są w grobach, usłyszą głos Syna Bożego. I ci, którzy dobrze czynili, wyjdą na zmartwychwstanie życia, a którzy źle czynili, na zmartwychwstanie sądu.

Offertorium (Ps 29:2-3)

Domine Jesu Christe, Rex gloriae, libera animas omnium fidelium defunctorum de poenis inferni et de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne absorbeat eas tartarus, ne candant in obscurum: sed signifer sanctus Michaël repraesentet eas in lucem sanctam: Quam olim Abrahae promisisti, et semini ejus.

Panie Jezu Chryste, Królu chwały, zachowaj dusze wszystkich wiernych zmarłych od kar piekielnych i głębokiej czeluści. Wybaw je z lwiej paszczy, niech ich nie pochłonie piekło, niech nie wpadają w ciemności. Lecz chorąży święty Michał niech je stawia w światłości świętej, którą niegdyś obiecałeś Abrahamowi i jego potomstwu.

✠ Hostias et preces tibi, Domine, laudis offerimus: tu suscipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas, Domine, de morte transire ad vitam. Quam olim Abrahae promisisti, et semini ejus.

✠ Składamy Ci, Panie, ofiary i modły pochwalne, a Ty je przyjmij za te dusze, które dzisiaj wspominamy. Spraw, o Panie, niech przejdą ze śmierci do życia, które niegdyś obiecałeś Abrahamowi i jego potomstwu.

Sekreta

Hóstias, quaesumus, Dómine, quas tibi pro animabus famulorum famularumque tuarum offerimus, propitiatus inténde: ut, quibus fidei christianæ méritum contulisti, dones et praemium. Per Dominum nostrum Iesum Christum, Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

Panie, wejrzyj łaskawie na ofiary, które Ci składamy za dusze sług i służebnic Twoich, i obdarz nagrodą tych, którym dałeś zasługę wiary chrześcijańskiej. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje, w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Prefacja Communis.

Communio (4 Esdr. 2, 35 et 34)

Lux aeterna luceat eis, Domine: Cum
Sanctis tuis in aeternum: quia pius es.

✠ Requiem aeternam dona eis, Domine: et
lux perpetua luceat eis. Cum Sanctis tuis
in aeternum: quia pius es.

Światłość wiekuista niechaj im świeci, o
Panie, wśród Świętych Twoich na wieki,
bo jesteś pełen dobroci.

✠ Wieczny odpoczynek racz im dać, Pa-
nie, a światłość wiekuista niechaj im świe-
ci, wśród świętych Twoich na wieki, bo je-
steś pełen dobroci.

Modlitwa po Komunii **JEST ZŁA - ZMIENIĆ**

Percépta nobis, Dómine, præbeant sacra-
ménta subsidium: ut tibi grata sint nostra
ieiúnia, et nobis proficiant ad medélam.

Niech nas wspomaga, Panie, przyjęty Sa-
krament, aby nasze posty były miłe Tobie,
a nam przyniosły wyleczenie.

Antyfona

Ave, Regína cælórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

